

Ἦχος γ΄.

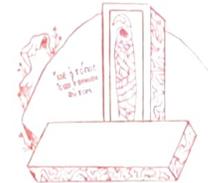
Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια,
ἀγαλλιιάσθω τὰ ἐπίγεια,
ὅτι ἐποίησε κράτος
ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος·
ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον,
πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο,
ἐκ κοιλίας Ἰησοῦ ἐρρύσατο ἡμᾶς,
καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ας εὐφραίνεται ὁλόκληρος ὁ οὐράνιος κόσμος, καὶ ἄς σκιρτᾷ ἀπὸ ἀγαλλίας ὅλη ἡ ἐπίγεια κτίσις, διότι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τὴν πανίσχυρη δύναμιν τοῦ ἐδημιουργήσῃ νῆα ἐξουσία καὶ νῆα κτίσιν κατεπάτησε δηλαδὴ καὶ κατήργησε μετὰ τὸν δικὸν τοῦ θάνατο τὸν θάνατον, ἀνεδείχθη ὁ πρῶτος ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἀφοῦ πρῶτος αὐτὸς ἀνεστήθη, καὶ μετὰ τὴν Ἀνάστασίν του αὐτὴ ἐγλύτωσε καὶ ὅλους ἡμᾶς ἀπὸ τὸν κλοιὸ τῆς κολάσεως τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐχορήγησε ἕτσι σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμον τὸ μέγα ἔλεός του.

Η χαρὰ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἡ χαρὰ τῆς Γῆς συναντῶνται στὸν ἑορτασμὸ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστὸς ἐδημιούργησε τὴν «καινὴν κτίσιν», μέσα στὴν ὁποία ἀνήκουν ὅλοι ὅσοι τὸν πιστεύουν καὶ τὸν λατρεύουν. Αὐτὴ ἡ καινούργια ζωὴ ἔχει σὰν πηδὸν χαρακτηριστικὸ τῆς γνώρισμα τὴν ἐσωτερικὴν χαρὰν, ποὺ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς πίστεως στὴ νίκη τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦ θανάτου. Ἡ ἀρρώστια καὶ ὁ θάνατος φοβίζουσι πρὸς πολὺ ἀπὸ κάθε ἄλλο τοὺς ἀνθρώπους. Τοὺς ἀφαιροῦν τὴν χαρὰν καὶ τοὺς κάνουν δυστυχισμένους δεσμῶτες τοῦ πρὸς θλιμμένου βίου τῆς γῆς.

Οἱ χριστιανοὶ ὅμως «οὐκ ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν». Αὐτὴ ἡ αἴσθησις τῆς προσωρινότητος τῆς ἐπιγείου ζωῆς, χωρὶς νὰ μειώνη τὴν θεόδοτην δημιουργικὴν μας πνοήν, κάνει νὰ βλέπωμε καὶ τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου προσωρινὰ καὶ ἐφήμερα. Ἄς χαιρώμεθα, λοιπόν, τὴν ζωὴν μας μέσα στὸ νόημα τῆς χριστιανικῆς χαρᾶς· καὶ ὅταν ἐρχωνται οἱ θλίψεις καὶ οἱ πειρασμοί, ἄς τοὺς βλέπωμε σὰν μέσα, ποὺ τὰ ἐπιτρέπει ὁ Θεός, γιὰ τὸν καταρτισμὸν μας. Οἱ χριστιανοὶ εἶναι κυρίαρχοι τῶν στοιχείων αὐτοῦ τοῦ κόσμου, διότι ζοῦν μέσα τους τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποία θὰ ζήσουν ἐξ ὁλοκλήρου στὴ δευτέρα καὶ ἔνδοξον παρουσίαν του.

Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα,
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι
αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι,
καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι,
τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον·
Ἐσκύλευται ὁ θάνατος,
ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Αἴφου οἱ Μαθητῆριες τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπληροφορήθησαν ἀπὸ τὸν Ἀγγελο τὸ χαρούμενο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεώς του, καὶ ἀπεκήρυξαν τὴν προγονικὴ ἀπόφασιν (τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποστασίας τῶν ἀνθρώπων) ἀνήγγελλαν στοὺς Ἀποστόλους μὲ περισσὴ εὐχαρίστησι· Ἐχει νικηθῆ πλέον ὁ θάνατος, ἀφου ἀνεστήθη ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς μας, χαρίζοντας ἔτσι σ' ὀλόκληρο τὸν κόσμον τὸ ἀπέραντο καὶ πλούσιο ἔλεός του.

Ἦταν μεγάλη ἡ χαρά, ποὺ πῆραν οἱ Μαθητῆριες τοῦ Κυρίου· καὶ πῶς μεγάλο τὸ προνόμιο. Πρῶτες αὐτὲς ἔμαθαν ἀπὸ τὸν ἄγγελο τὸ χαρούμενο καὶ κοσμοσωτήριο ἄγγελμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἡ ἀναγγελία τοῦ μεγάλου θαύματος πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, ἔγινε μὲ τέτοιο τρόπο, ποὺ φανέρωνε τὸν θρίαμβο καὶ τὴν χαρὰ αὐτῶν ποὺ ἤδη τὸν εἶχαν πιστεύσει σὰν Λυτρωτὴ καὶ Θεό τους. Αὐτὸ τὸ μήνυμα, ἔκτοτε, εἶναι μέσα στὴν ψυχὴ ὅλων τῶν χριστιανῶν μὲ τὴν ἴδια συνέπεια τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ θριάμβου. Ἀνήκουσε ὅλοι στὸν κύκλο τῶν Μαθητῶν τοῦ Κυρίου, καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡ δική του εἶναι ἡ ἀνάστασις τῆς ψυχῆς μας καὶ τώρα, καὶ πάντα. Τώρα μὲν, γιὰ νὰ μπορούμε νὰ ἀνεβαίνουμε τὸν δύσκολο δρόμο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγιότητος. Πάντοτε δέ, γιὰ νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ ἀντικρῶσωμε τὸν Κριτὴ καὶ νὰ βρεθοῦμε μαζί του στὴν αἰωνιότητα τῆς ἀναστάσιμης λειτουργικῆς Βασιλείας του. Ὡ εὐλογημένη Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ! Εἶσαι τὸ μεγάλο μας καύχημα. Εἶσαι ἡ δύναμίς μας. Εἶσαι ἡ λειτουργία τῆς Κυριακῆς· εἶσαι ἡ προσδοκία τοῦ Οὐρανοῦ. Σ' αὐτὴν ἐλπίζομε, καὶ αὐτὴν περιμένομε. Ἐκεῖνος ποὺ τὴν ὑπόσχεται εἶναι ὁ Χριστὸς.

